

Arthur Miller/Marilyn Monroe

donar un tomb vertiginós, que fou aquest dia de 1962 quan es va iniciar la dècada feliç dels 60. Va morir sola en una cabriola romàntica: el suïcidi.

Jorge Guillén va escriure: «. . . *Recuerdo que murió Marilyn Monroe. Lo sentí mucho: desaparecer de aquella manera. . . Hice un poema, «Cuerpo a solas»*

*Caminantes callad
la hermosa actriz ha muerto,
Ay, de publicidad
Entre fulgor y ruido
Aquella desnudez
Extravió su sentido
Era tan observda
por los ojos de todos
que se escondió en la nada.*

Però la cosa més bella que s'ha escrit sobre Marilyn, potser no ha estat mai pensada per a ella. Luis Cernuda a *Invocaciones*, «*Pero nunca sació nadie esa nada*». La solitud.

Són moltes més les relacions que es podrien comentar entre el cine i la literatura. Però, la resposta es troba en els llibres. . . i en el cine.